

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань гуманітарної та інформаційної політики

5 червня 2020 року

Веде засідання заступник голови комітету ПОТУРАЄВ М.Р.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я просто хочу для себе уточнити. Оскільки з об'єктивних поважних причин зараз пані Констанкевич відсутня на засіданні, вона спробує приєднатися до нас пізніше, трохи з запізненням, чи маю я ставити на голосування питання, кому вести комітет за відсутності пані Ірини?

Колеги, якщо ви довіряєте мені як одному із заступників голови комітету, то, з вашого дозволу, я розпочну.

І розпочну з вітання пану Міністру культури та інформаційної політики пану Ткаченку. Ми розуміємо, пане міністре, що у вас обмаль часу, тому я вже колегам запропонував і зараз це зроблю під стенограму, трохи змінити порядок розгляду питань. Тому що заява щодо недопущення тиску на культурні інституції, вона пов'язана із ситуацією зокрема в Центрі Довженка. А ви збиралися нам, ще коли були головою комітету, щось про це доповісти.

Тому я пропоную розпочати з розгляду проекту Закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації норм міжнародного кримінального та гуманітарного права" (№ 2689). Потім розглянути ситуацію в Національному центрі Олександра Довженка. Потім прийняти рішення щодо зустрічі нашого комітету з Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій. І вже після цього, можливо, встигне приїхати пані Ірина, ми розглянемо з вами зміни до Постанови про пам'ятні дати. А вже після цього розглянемо проект заяви пана Миколи Княжицького.

КРАВЧУК Є.М. Я би хотіла просто попередити, що я зможу бути до 14:55, бо у мене ще засідання комітету ПАРЄ, я там маю бути присутньою.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Тоді маємо рухатися дуже швидко.

СУШКО П.М. Розділ "Різне" є у вас?

ПОТУРАЄВ М.Р. Розділу "Різне" не передбачалося. Ваша пропозиція, пане Павло, внести?

СУШКО П.М. Завжди, мені здається, він був.

ПОТУРАЄВ М.Р. Добре, тоді я пропоную підтримати такі зміни в порядку денному з додаванням розділу "Різне" в кінці нашого засідання. Хто за такі зміни, прошу голосувати. Дякую. Хто проти? Утримався? Дякую, що підтримали.

Колеги, щодо законопроекту нашого колеги Дениса Монастирського та його колег слово співробітниці нашого секретаріату, будь ласка.

ВАЩЕНКО Я.Л. Доброго дня! Щодо цього проекту. Проект розроблено з метою імплементації в законодавство України положень міжнародного кримінального та гуманітарного права. І також він спрямований на виконання міжнародних зобов'язань наших щодо запобігання безкарності за вчинення таких злочинів.

Зокрема запроваджується проектом кримінальна відповідальність за умисне вчинення у зв'язку з міжнародним збройним конфліктом або збройним конфліктом не міжнародного характеру захоплення, пошкодження чи знищення майна, нападу на незахищені та такі, що не є військовою ціллю

населений пункт або будівлі, нападу на цивільні об'єкти, які не є військовою ціллю, в тому числі серед таких об'єктів – це будівлі призначені для цілей релігії, освіти, мистецтва, науки або благодійності, історичні пам'ятки, госпіталі чи місця зосередження хворих і поранених, які не є військовою ціллю.

Крім того запроваджується кримінальна відповідальність за воєнні злочини проти гуманітарних операцій та використання символів, зокрема відмітного знаку, яким позначаються культурні цінності згідно з Гаазькою конвенцією про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту. Ми нещодавно приєдналися до Другого протоколу до цієї конвенції.

Також передбачається окреме виділення кримінальної відповідальності за воєнні злочини проти рухомих і нерухомих культурних цінностей, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права.

Передбачається запровадження принципу універсальної юрисдикції щодо злочинів агресії, геноциду, злочинів проти людяності та воєнних злочинів. Тобто такої дії законодавства, яка передбачає відповідальність кримінальну, яка не пов'язана з місцем вчинення злочину, з громадянством чи постійним місцем проживання підозрюваного в такому злочині. В умовах збройного конфлікту з Російською Федерацією такі зміни до нашого законодавства є дуже актуальними і потрібними.

Разом з тим законопроект, завданням якого є зокрема правове забезпечення охорони культурних цінностей, не досить є досконалим. Він містить норми, які мають розпливчате, неточне формулювання ознак злочину, недосконало виписані кваліфікуючі ознаки низки злочинів. Деякі злочини щодо культурних цінностей, передбачені міжнародним правом, а саме Другим протоколом до Гаазької конвенції, про який я казала, взагалі не пропонуються до імплементації в національне кримінальне законодавство України.

Тому ми, підтримуючи законопроект, як, власне, його підтримують і науковці, і правоохоронці, і правозахисники, і практики, ми сформулювали пропозиції щодо удосконалення цього проекту, щоб його можна було доопрацювати і приймати.

Не буду відбирати довго ваш час, всі пропозиції викладені в проекті висновку комітету, який вам надали перед засіданням. І я готова відповісти на всі питання. І прошу підтримати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, будь ласка, у кого є запитання? Просив би лаконічно, чітко, по суті.

Будь ласка, пане Княжицький.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Я загалом погоджуюсь з тим, що говорила доповідач. Є ще один аспект, який, в принципі, варто озвучити, і він зазначений в рішенні Комітету з євроінтеграції, де сказано, що тут є норми, які відповідають Угоді про асоціацію, але в Римському статуті Міжнародного Кримінального Суду відсутні, а в цьому законопроекті є. Зокрема в примітці 1.31: "Кримінальна відповідальність військових командирів і інших осіб, що фактично діють як військові командири, та інших начальників". Тут це є велика стаття, я не буду її всю читати, але її немає в Римському статуті, а ми її тут вводимо.

Тому, очевидно, що оскільки я би тут погодився з висновком Комітету з євроінтеграції і комітет рекомендував це в першому читанні прийняти, і ми могли би теж в першому читанні його рекомендувати прийняти. Ми тут не є головним комітетом, щоб потім подати відповідні правки.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я з того, що ви прочитали, Миколо Леонідовичу, я розумію логіку, чому воно там з'явилося, і я думаю, що ми всі розуміємо, чому воно там з'явилося. Але ну так, якщо там у нас буде конфлікт з

міжнародним законодавством, із практикою міжнародних судів, то це не дуже гарно.

Я підтримую пропозицію вашу, до речі.

Колеги, у когось ще є запитання до законопроекту?

КАЧНИЙ О.С. Можна?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, пане Качний.

КАЧНИЙ О.С. Я, в принципі, підтримую мабуть цей законопроект. Але хотілося б, ви сказали, що через кому ви сказали "підтримано правоохоронцями, науковцями, правозахисниками чи правознавцями".

ВАЩЕНКО Я.Л. Так...

КАЧНИЙ О.С. Це що, у вас якісь листи є, чи що?

ВАЩЕНКО Я.Л. Головним комітетом проводився "круглий стіл" і...

КАЧНИЙ О.С. І ви конкретно сказали "правоохоронці".

ВАЩЕНКО Я.Л. Так, і там були серед учасників і правоохоронці.

КАЧНИЙ О.С. Посиділи люди там якісь?

ВАЩЕНКО Я.Л. Вони обговорювали.

КАЧНИЙ О.С. Ні, я вибачаюсь, коли ви таке говорите "підтримали ті чи ті, чи інші", будь ласка, дайте нам письмове якесь погодження з ними чи їх підтримка письмова. А якщо ні, то просто не перераховуйте цих всіх.

ВАЩЕНКО Я.Л. Я можу запропонувати зараз надати слово, є серед присутніх запрошених один із авторів цього законопроекту.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, я просив би...

КАЧНИЙ О.С. У вас є якісь письмові погодження?

ВАЩЕНКО Я.Л. Я чула їхні заяви.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я просив би не ставити претензії до наших співробітників. Вони абсолютно коректно довели до нас інформацію. За браком часу, на який я вже посилався, можливо не все так детально розповіли фахівці нам, тому, з одного боку, так, ви безперечно праві, пане Качний, що коли ми кажемо, що є позитивні висновки, то варто було би посилатися на подію, протягом якої, або письмові джерела. Але це не точно претензія до нашого секретаріату.

Дякую.

Колеги, я хотів би з вашого дозволу, якщо немає більше суттєвих запитань, перейти до голосування. Підтримую пропозицію пана Княжицького дати наш позитивний висновок на перше читання. Хто за?

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. На перше читання. Між першим і другим вони виправляють. Колеги, я просив би підтримати.

Хто за? Хто утримався? 2 – утримались. Хто проти? Проти – немає. Дякую, колеги, рішення прийнято.

Колеги, переходимо до питання про звернення Національного центру Олександра Довженка. І слово надається Міністру культури та інформаційної політики України пану Ткаченку Олександровичу Владиславовичу. Будь ласка, пане міністре.

ТКАЧЕНКО О.В. Із того, що я встиг сьогодні зранку розібратися і запитати колег, власне, які працюють в міністерстві, наскільки я розумію, розходження полягає в наступному. Держкіно подало заявку на 3,6 мільйона, Мінкультури подало заявку на 8 мільйонів. Наразі питання також є у Міністерства фінансів стосовно того, що це фінансування є можливим і необхідним, але у розмірі 5 мільйонів гривень. Чи правильно я переповів?

ШЕВЧУК Ю.І. Правильно переповіли. Я керівник Юридичного відділу Держкіно.

Якщо трішки вдатися в історію розмірів фінансування, то в минулому році паспорт бюджетної програми передбачав суму підтримки в 5 мільйонів. Коли в середині року звернувся Центр Довженка з проханням дати ще 5 мільйонів, ця сума була виділена, але вона не була відображена в паспорті бюджетної програми. Тому Мінфін, коли паспорт переглядає наразі, вже паспорт з врахуванням секвестру державного бюджету, Мінфін брав за увагу, за орієнтир цифру 5 мільйонів, яка стояла минулого року в паспорті.

Окрім цього, наш порядок використання коштів ще передбачає ту норму, що якщо підприємство на минулий рік, на початок року, показує чистий прибуток, що є по факту у Центра Довженка на початок року, сума державної підтримки має бути пропорційно зменшена на суму прибутку.

Тому, враховуючи норми законодавства, ми таким чином обрахували всі ці цифри і подали до Мінфіну.

ТКАЧЕНКО О.В. Але ви ж розумієте, що цього року унікальна ситуація з огляду на те, що є коронавірус і фактично всі підприємства здійснювати, власне, свою активність не можуть? І ті доходи, які були минулого року, цього року фізично неможливі.

ШЕВЧУК Ю.І. Ми чудово це розуміємо. Ми з початку року намагалися зберегти фінансування Центру на тому рівні, який був в минулому році, але, що попереднього разу, що в цей раз ми, ми отримали застереження і зауваження від Мінфіну з приводу того, що потрібні обґрунтування додаткові і вагомі з приводу збільшення цієї цифри.

ТКАЧЕНКО О.В. Зрозумів. Пане Іване, ви обґрунтування такі надавали?

КОЗЛЕНКО І.В. Добрий день! Дякую.

Ми надавали обґрунтування кілька разів Держкіно і навіть напряду в Мінфін до першого секвестру. Хоча ми не є суб'єктами бюджетного процесу. Суб'єктом бюджетного процесу є розпорядники коштів. Від нас жодного разу, Юліє Іванівно, ви не попросили ніяких обґрунтувань: ні усно, ні письмово. Тому ми напряду в Мінфін, розуміючи, що ви нехтуєте нашими потребами, звернулися з нашою потребою, виходячи із досі актуального плану, затвердженого Міністерством культури на 2020 рік, в обсязі 16 мільйонів. Погодилися зменшити цю суму, наполягаючи, розуміючи на обставини, на минулорічному обсязі за урахуванням порядку використання з мінусом прибутку до 8,6.

Чому ви не довели до Міністерства фінансів (а ми подаємо вам звіти) нашу фактичну субсидію в 2019 році, я не знаю. Чому вони ґрунтують всі свої обґрунтування на планових показниках, а не на фактичних?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане міністре. Одну хвилиночку, колеги.

Пане міністре, з вашого дозволу, Павло Миколайович Сушко готувався до цього питання також разом з вами. І є коротка доповідь нашого колеги, змістовна, з цього питання. Будь ласка.

СУШКО П.М. Так. Всім доброго дня!

Взагалі вже кіноіндустрію "трясе" другий тиждень з приводу того, що чиновники одні не хочуть слухати, а другі не хочуть казати.

Отже, 18.05.20 року до мене надійшло звернення від генерального директора Національного центру Олександра Довженка Козленка Івана Васильовича щодо фінансування Центру Довженка в передбаченому законом обсягу в 2020 році та розблокування фінансування шляхом погодження паспорту бюджетної програми. У зверненні ідеться, що відповідно до Постанови Кабінету Міністрів від 16 листопада 2001 року № 1557 "Про затвердження переліку закладів культури і мистецтва, які утримуються або яким надається фінансова підтримка з державного бюджету, та переліку заходів у сфері культури і мистецтва, видатки на які здійснюються з державного бюджету" Центр Довженка отримує фінансування з державного бюджету України в формі державної фінансової підтримки.

У валовому доході Центру Довженка державна фінансова підтримка складала лише від 18% у 2016 році до 24,3% у 2019 році і використовувалась суто на покриття заробітної плати в обсязі до 70%.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів від 18 квітня 2018 року № 339 "Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки кінематографії" решту

доходів Центр отримує від господарської діяльності, використовуючи державне майно, що перебуває в його господарському віданні. Основні джерела доходу Центру в 2019 році – це дохід від оренди, складав 44,5%, та дохід від проведення заходів, складав 12%.

На виконання Постанови Кабінету Міністрів від 11 березня 2020 року № 211 "Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом" проведення заходів Центром було припинено з 12 березня 2020 року відповідно до Закону України від 30 березня № 540-ІХ "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)", було призупинено нарахування орендної плати орендарям. Отже, з середини березня 2020 року Центр втратив два основних джерела своїх доходів від оренди та проведення заходів. Це дуже важливе зауваження.

Паспорт бюджетної програми 3806030 "Державна підтримка кінематографії" не було затверджено до кінця березня і через внесення змін до державного бюджету України і досі не затверджено. Виплата заробітної плати працівникам Центру Довженка заблоковано вже шостий місяць. За рахунок доходів від господарської діяльності Центру вдалось самотужки сплатити працівникам по 25% зарплати за січень і лютий та 50% за березень. Відтак за січень-травень працівники Центру отримали сумарно лише одну місячну зарплату.

Від 26 березня підприємство перевели в простій. Центр з трудом покриває витрати на обов'язкові видатки: електрику, охорону та сигналізацію, без яких не можна буде забезпечити збереженість фондів та колекцій Центру. Також, окрім того, що Центр з березня через карантин не отримував доходів від господарської діяльності з початку 2020 року, він не отримав ніякої фінансової підтримки з державного бюджету. Генеральний

директор Центру стверджує, що ця ситуація може поставити Центр Довженка на межу банкрутства в найближчі часи.

Керівник Центру Довженка Іван Козленко наголошує, що 12 травня 2020 року Держкіно повідомило Центр про зменшення фінансової підтримки в 2020 році на 6,7 мільйона гривень від запланованих 10 мільйонів гривень. Ця цифра не була погоджена з Центром, керівництво Держкіно не консультувалось, чи достатньо зазначеної суми для забезпечення діяльності інституції та цілісності фільмофонду.

Як зазначає керівник Центру Довженка, рішення Держкіно порушує абзац другий пункту 14 "Порядку використання коштів", яким встановлено, якщо за результатом року, з урахуванням отриманої з державного бюджету суми фінансової підтримки на покриття поточних витрат Держкіно, Державне підприємство "Національний центр Олександра Довженка" має чистий прибуток, у наступному за звітністю році сума фінансової підтримки на покриття поточних витрат не забезпечених власними доходами зменшиться на суму отриманого прибутку.

За результатами діяльності 2019 року Центр отримав чистого прибутку в обсязі 1,4 мільйона гривень при 10 мільйонах фінансової підтримки, отже відповідно до "Порядку використання коштів" сума фінансової підтримки має складати 10 мінус 1,4 мільйона – в рік складає 8,6 мільйона гривень, а не 3,3 мільйона гривень. Сума фінансової підтримки 8,6 мільйона гривень була погоджена з Міністерством культури та інформаційної політики України як головним розпорядником коштів за програми "Державна підтримка кінематографії".

Є велика проблема, як ви всі чули, і я ще раз хочу нагадати, що Центр Довженка не тільки займається господарською діяльністю, так, і має на меті отримувати прибуток, він ще є фільмофондом і повинен зберігати якісно і надійно наш літопис. І тому, на мою думку, щоб приймати якісь рішення щодо секвестру їх бюджету, потрібно звичайно їх заслухати було.

І тут ще є якась неузгодженість між Держкіно, Мінкультом та Центром Довженка. Центр Довженка підпорядковується Мінкульту, не підпорядковується Держкіно, але розпорядником коштів є Мінкульт – перша категорія, а другою категорією розпорядником коштів є Держкіно, тому вони дають пропозиції.

На мою думку, що потрібно було Міністерству культури зібрати одну сторону, другу сторону і зробити обговорення, а не приймати одноосібно рішення ні одна сторона ні інша сторона.

Тому от питання таке: як так сталося? Які ваші пропозиції по цьому? І що далі з цим робити?

ПОТУРАЄВ М.Р. З вашого дозволу? Так, час просто плине. А ще, можливо, є питання у Миколи Леонідовича?

ТКАЧЕНКО О.В. У мене є наступна пропозиція, що я, власне, і пропоную зробити. На вівторок чи середу я хотів би запросити, власне, і пані Кудерчук разом з вами, і якщо ви делегуєте Павла Миколайовича.

ПОТУРАЄВ М.Р. Може ще хтось з колег захоче бути делегованим?

ТКАЧЕНКО О.В. З членів комітету, хто хоче, будь ласка?

(Загальна дискусія)

ТКАЧЕНКО О.В. Будь ласка, на середу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я хочу висловитись.

СУШКО П.М. Так, підкомітет кінематографії запросити.

ТКАЧЕНКО О.В. Дайте я завершу, будь ласка. Всіх колег депутатів, які могли б дійти і мали б зацікавленість, на середу тоді призначимо таку зустріч спільно з паном Козленком, є тут Артем Біденко, також який, власне, історичною пам'яттю володіє, і спробуємо розібратися в цій ситуації.

Так само у мене потім буде запитання до пана Івана, але Микола зараз.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Дивіться, щоб ми всі розуміли, в чому суть. У нас є конфлікт системний, тому що у нас є Національний архів кіно і він проводить просвітницьку роботу. В кожній країні це було би по суті установа або по суті це державне NGO – неприбуткова організація, головна мета якої не отримувати прибуток, а зберігати кіноархів і проводити просвітницьку роботу. Очевидно, як будь-яка неприбуткова організація, якщо вона отримує прибуток, вона повинна його пускати на свої статутні цілі, тобто покращувати архів. От були ми на "Кінохроніці", були б у них гроші, щоб якісь плівки зберегти, зробити додатково щось крім того, що вони можуть робити.

У нас їх сприймають як підприємство, яке повинно отримувати прибуток, і це абсурд! Бо якщо отримувати прибуток, їм треба продати свій архів – і у них буде найбільший прибуток. Розумієте?

Тому, очевидно, ця проблема є структурною і абсолютно вірно ви сказали, що треба провести цю нараду. Ясно, що часу мало, але треба один раз і назавжди їм дати нормальний бюджет для забезпечення своєї діяльності і сказати, що кошти, які вони заробляють, можливо за узгодженням чи з Держкіно чи з міністерством розробити схему, направляються на основні статутні цілі, які не є прибутковими.

Тому що їм не дають гроші на збереження архіву, бо вони мало заробили чи багато заробили, так нібито вони, вибачте, туфлями торгують.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Слушне зауваження.

Павле Миколайовичу, ви хотіли щось...

ТКАЧЕНКО О.В. Я хотів, що запропонувати. Ідеологія чи логіка моя, Миколо, та сама, що і в тебе в даному випадку. Але оскільки варто було б розібратись, і я так розумію, є все ж таки різні позиції у Держкіно і Мінкульт. І Мінкульт наполягав на тому, щоб було фінансування в розмірі 8 мільйонів, і я також схильюсь до цієї точки зору. Але, з огляду на коректність дотримання необхідності проведення розмови по суті, я б пропонував це зробити в середу в міністерстві.

Пане Іване, у мене до вас питання. Перепрошую, Павле. В той день, коли ви зробили заяву щодо припинення фінансування, цього непорозуміння з паспортами, в Центрі відбувалися якісь слідчі дії. З якого приводу відбувалися ці слідчі дії? І чи є якась справа кримінальна, тощо?

КОЗЛЕНКО І.В. Так, це слідчі дії за рішенням Голосіївського суду щодо обшуку і вилучення документів у кримінальній справі, розпочатій за наслідками держаудиту 2019 року нашої діяльності. Ми не зрозуміли, в який момент це питання було криміналізоване. Це там є низка питань, що стосуються, як вони вважають, некоректності нарахування моєї зарплати, некоректності нарахування оренди.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. (Не чути)

КОЗЛЕНКО І.В. Так, супровід слідчих здійснювало СБУ.

Значить, ми не є суб'єктами орендного процесу, а всі договори підписані з Фондом державного майна розумно, так, і Фонд держмайна

встановлює ставки орендні і обсяг орендної плати. Чому претензії висуваються нам щодо ймовірної її заниження, мені це не зрозуміло. І в тому числі це питання, яке стосується там не виплати компенсації податку на землю від цих же орендарів, договори з якими укладені ще в 1998 році і вони передбачають включення податку на землю в обсяг орендної плати.

Це, на жаль, я не можу зараз розібратися в причинах. Ми подали на оскарження в Київський адмінсуд, ми подали на оскарження цих трьох пунктів, ми вважаємо їх колізійними і необґрунтованими. Але Нацполіція відкрила за заявою ДСУ кримінальну справу саме в цих трьох пунктах, які оскаржуються в суді.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка, Гео.

ЛЕРОС Г.Б. Я хотів би нагадати своїм колегам, що один з пунктів передвиборчої обіцянки нашої був – це звільнити від СБУ економічні питання, чим зараз СБУ і займається. Воно не повинно працювати в економічній сфері. Ми повинні створити Бюро фінансових розслідувань, і щоб не було ось таких зловживань владою.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Послухайте, дуже коротко скажу, але всі, хто живе в Києві, чудово знають, що територія стара Київської кінокопіювальної фабрики, де знаходиться Центр Довженка, була ласим шматком для забудовників – і в цьому основна суть проблеми, і не фінансування і обшуків. Ну треба речі називати так, як вони є. Бо це ще Івана там не було, за цю землю боролися і за цю територію, і невідомо скільки ще боролися.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую за роз'яснення, Миколо Леонідовичу. Я так глибоко, бачите, не знав, а ви мені просто розкрили очі на певні аспекти і нюанси цієї проблеми...

СУШКО П.М. ...Так, дякую. І в цьому контексті також є велика проблема, паспорт бюджетної програми досі не затверджений, кіноіндустрія заблокована повністю, всі інституції заблоковані.

Станом на сьогодні... декілька разів було направлено паспорт бюджетної програми на погодження до Мінфіну. Мінфін в свою чергу кожного разу висловлював зауваження та повертав його на доопрацювання.

В цьому контексті я хочу запропонувати Міністерству культури перед тим, як щось направляти, то якусь комунікацію робити. Бо тільки і пересилається туди-сюди, туди-сюди і ніхто нікому нічого не роз'яснює, якийсь пінг-понг відбувається, а не робота. Чомусь, коли депутати щось вирішують, вони ідуть, спілкуються, комунікують і потім вже фіналізують ці якісь перемовини. Це, мені здається, недоопрацювання.

Серед зауважень наступне: "Не обґрунтований обсяг фінансової підтримки та штатної чисельності Центру Довженка та видатків на проведення заходів у сфері кінематографії. Розподіл фінансування у паспорті бюджетної програми за напрямками здійснюються Держкіно з урахуванням рішення Ради з державної підтримки кінематографії".

Це я хочу наголосити, що розподілом займається саме Рада і Держкіно це адмініструє.

"З урахування рішення Ради з державної підтримки кінематографії та норм Закону України "Про державну підтримку кінематографії в Україні" щодо розподілу фінансування встановлений обсяг фінансування Центру пояснюється необхідністю розвитку анімаційного мистецтва після приєднання до Центру "УкрАніма", збереження кінематографічної спадщини в кінофонді, підтримки – ну всі знають - збільшення чисельності... Центру за рахунок ліквідації "УкрАніма", її штату та скорочення штату "Укркінохроніка".

Також хочу наголосити, що цифри, які подало Держкіно, тут увага, до Міністерства культури та інформаційної політики, відрізняються від тих, які міністерство подало на Мінфін. От як таке може бути? Тобто Держкіно подає одні цифри, хтось зробив підлог – замінили два листи і передали інші цифри.

На Центр Довженка замість 8,6 мільйона записали 3 мільйони 320 тисяч гривень, а вивільнені кошти розподілили з дотриманням 12%. Таким чином на першу форму підтримки держфінансування фільмів - до 100% кошторисної вартості додали плюс 4,9...

ТКАЧЕНКО О.В. Павле Миколайовичу, я вже розібрався трошки в цій детективній історії і пропоную, оскільки там є всі фігуранти цієї справи в міністерстві, зустрітися все ж таки в міністерстві.

Обіцяю вам, депутатам, що в середу, не пізніше, коли ми зустрінемося, рішення ми приймемо відповідне, так, щоб не затягувати з цією ситуацією – це з одного боку. З іншого боку, тут мали бути представники Ради по кіно.

СУШКО П.М. От Людмила...

ТКАЧЕНКО О.В. Людмила, это вы. Зленко сказал что будет. Вы "превратились" в Зленко.

ГОРДЕЛАДЗЕ Л.Б. *(Без мікрофону, погано чути)* ... буде у вас на нараді в міністерстві... Сюди Дончик делегував мене...

ТКАЧЕНКО О.В. Хорошо. Понял. Тому що те, що я почув, ви зараз теж можете сказати від Ради, теж трошки відрізняється від того, що я чув раніше від тих, хто брав участь в цьому процесі. Якщо можете, поясніть.

СУШКО П.М. Можна я завершу якраз свою доповідь. Зараз всі розуміють в індустрії, що всі розкидані між собою, всі конфліктують: Держкіно, Рада, Мінкульт, підкомітет. Я сподіваюсь, що з приходом Олександра Владиславовича на посаду міністра, ви зможете, а я впевнений, що ви зможете об'єднати всі ці інституції, щоб всі працювали на благо кіноіндустрії.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, давайте заслухаємо.

ГОРДЕЛАДЗЕ Л.Б. Я теж хочу висловити надію, що з приходом Олександра Ткаченка Міністерство культури буде краще ставитись до кіно.

ТКАЧЕНКО О.В. Давайте по суті.

ГОРДЕЛАДЗЕ Л.Б. По суті. Законом про державну підтримку кінематографії, який був прийнятий в 2017 році, але почав працювати в 2019 році, була створена законами, потім іншими документами ця Рада. І Рада за законом, стаття 9, має розподіляти державну підтримку з кінематографії. Тобто за цією Радою, яка сьогодні складається з 8 осіб, а мала складатися з 9 і дев'ятий мав бути юрист, у нас немає юриста, ми, як можемо, без стипендії, це окрема справа вже більше року, ми працюємо над розподілом державних коштів на кінематографію.

Що стосується бюджетних коштів 2020 року. Вони були розподілені наприкінці січня на підставі першого бюджету і 8 травня – на підставі того бюджету, який називається секвестрованим, вже теперішнім. 8 травня було наше засідання Ради. Там були розподілені пункти, яких має бути 16, 13 розподілені за нашою волею, за нашим рішенням і там ще один пункт, над яким ми працюємо виключно у правовому полі, це 12 відсотків на заходи і

там формули, і 3 пункти, на які ми зарезервували 15,5 мільйонів, а не розподілили їх – це Центр Довженка, це Національна спілка кінематографістів і це стипендія членам Ради. Оці 3 пункти, вони не увійшли в протокол напряду, але вони увійшли в табличку, яка була надана Міністерству культури... *(Шум у залі)* На стипендії, якої немає вже з 3 березня 2019 року, жодної копійки. Взагалі не отримали.

СУШКО П.М. Там така ситуація, я можу пояснити. Вони працюють без стипендії, яку держава повинна видавати, і ще вони не мають права працювати в галузі, з якої вони прийшли, щоб не було конфлікту інтересів. Якщо би навіть в раду ще одні вибори проводити, коли закінчиться ця каденція, буде не дуже багато бажаючих іти працювати в Раду, тому що жоден продюсер з такими умовами не піде працювати в Раду.

ТКАЧЕНКО О.В. Павле Миколайовичу, я вважаю, що це волонтерський рух.

СУШКО П.М. Так, але Рада - державна підтримка кінематографії, це єдиний запобіжник від прямого впливу на державний бюджет, тому що Рада складається з різних професіоналів, повинна складатись, складається, і тільки Рада може розподілити об'єктивно, скажемо так.

ГОРДЕЛАДЗЕ Л.Б. Вона створена як незалежний орган. І це було створено в тому числі вами, паном Бородянським і всіма тими, хто входив до тієї структури, яка називалась "Кінокраїна". Це була їх і ваша тоді ініціатива, щоб незалежна рада розподіляла всі кошти, що ми і робимо, а офіс пані Кудерчук, офіс, це є офіс нашої Ради, тому що в нас немає ані паперів, ані ручок, нічого. В нас офіс – це Держкіно. Оце офіс чомусь наше рішення передав до Міністерства культури у викривленому вигляді.

ШЕВЧУК Ю.І. Можна я зроблю невеликий коментар. Як ви назвали мене офіс, ми виконуємо функції апарату Ради Держкіно, Держкіно є державними службовцями і діють, так як і всі, в рамках законодавства України. Паспорт і цифра, розподілені Радою, були в тому ж обсязі передані до Міністерства культури. Ми не викривляли жодних цифр, передали рівно те, що прийняла Рада.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановний пане Міністре, шановні колеги, насправді ми дуже багато часу витрачаємо на дуже просте управлінське рішення, але це просте управлінське рішення, воно переросло в політичну проблему. Це, на жаль, наслідок отакого невиконання своїх посадових обов'язків попереднім керівництвом міністерства, я маю на увазі міністра Бородянського, тому що далі були виконуючі обов'язки, який замість того, щоб робити свою роботу як міністра, займався різними прожеками і історіями. Бо паспорт бюджетної програми, я вам як міністр скажу, якщо в мене на 1 квітня не був затверджений паспорт бюджетної програми по всіх напрямках, а їх було достатньо багато в міністерстві, то значить були покарані відповідні працівники.

Тут погоджуюсь з Павлом Миколайовичем, що от зараз 1 червня і немає паспорта, то це відповідальність є конкретних посадових осіб, хоча він теж трошки з емоцією говорить, бо ніколи не спілкувався з Міністерством фінансів, затверджуючи паспорт бюджетної програми. Там, як завжди, сидить якась Света, яка "рубаче" будь-яку ініціативу міністерства, а тим більше, Держкіно.

Тому в мене побажання до Міністра от просто навести порядок, от простий управлінський порядок по тих рішеннях, які потребують забезпечення діяльності повноцінного міністерства.

Але в мене одне технічне питання. От оця позиція в паспорті, що зменшується державне фінансування на рівні прибутку, це законодавча норма?

ШЕВЧУК Ю.І. Це законодавча норма.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Це в законі є.

ШЕВЧУК Ю.І. Це рішення уряду.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Це є рішення уряду.

Тому я пропонував би, якраз тут підтримуючи Миколу Леонідовича, ініціювати от зараз комітетом, і ми тут готові підтримати міністерство, зміни до відповідної постанови Кабінету Міністрів, якою визначається форма фінансування, от на прикладі Довженка, взяти, можливо перелік таких підприємств, бо я розумію, чому підприємство, там не установа, щоб вам дати ці можливості, які фактично у вас забирають. Тобто ініціювати, визначити цей перелік установ, можливо, вони є не тільки в Мінкульті, а є і в інших гуманітарно-соціальних міністерствах, і дати їм можливість бути зацікавленими в тому, що вони роблять і, власне, заради чого вони створені. Так, щоб вони отримували прибуток, але це не позбавляло їх можливості функціонування. Зараз є, я не знаю, вже така пряма підстава, чому має бути відновлене фінансування, цей коронавірус, пандемія, істерія.

Тому я думаю, що ми тут повні партнери і сподіваємось на вашу організаційну...

ТКАЧЕНКО О.В. Ви мою позицію знали, поки я тут був, вона не змінилась, так що приймемо рішення в середу. На цьому, перепрошую, мушу бігти. В середу о 16 годині, якщо ви не заперечуєте.

ПОТУРАЄВ М.Р. Давайте, пан Міністр піде, а ми можемо заслухати.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую, до зустрічі.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Іване, будь ласка.

КОЗЛЕНКО І.В. Я хочу тільки одну тезу щодо промови пана Павленка. Крім того, що нам урізається на прибуток, і організаційно-правова форма державного підприємства передбачає також сплату дивідендів в обсязі 80 і 90 відсотків. Це абсолютно здирницькі норми для закладів культури.

Ми ініціювали з паном Бородянським, у нас було кілька таких державних підприємств, які мають прибуток, бо ви знаєте, що решта підприємств не мають прибутки і не зацікавлені показувати, вони роблять себе збитковими для того, щоб наступного року отримати на дефіцит бюджету собі додаткового фінансування. Нас карають за те, що ми маємо прибутки, за те, що ми шляхом бухгалтерських різних операцій їх не занижуємо штучно. І тому в нас була пропозиція впровадити організаційно-правову форму державних некомерційних підприємств, яка передбачена для лікарень в другій черзі реформи, яка дозволяє весь прибуток спрямовувати, реінвестувати на власний розвиток, і в такий спосіб, а це норма для європейських закладів культури, в такий спосіб заохотити тих, хто заробляє, заробляти, а не віддавати назад в бюджет зароблене, а тих, хто не заробляє, значить, вони не матимуть просто бюджету розвитку. От і все.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Це норма закону має бути.

КОЗЛЕНКО І.В. Вона є. Це законопроект, який так і не проголосований. В ньому не написано, що це стосується суто лікарень, тобто

він може розширено трактуватись як законопроект, який поширюється також на заклади культури. Ну вони теж КП - комунальні підприємства.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я тут хочу з цього приводу зазначити наступне. Колеги, це всіх стосується, тому що це стосується 3377, який ми всі одноголосно підтримали. До мене сьогодні підійшли колеги з комітету пана Гетманцева, це Комітет з фінансів і податків, ви знаєте, в них там є, я не знаю, яким чином вони це хочуть знову подати до нашого 3377, але в принципі там збігається з тим, про що зараз сказав пан Іван, тому що вони звернули увагу на те, що там бажано прописати, що в одній з наших статей, значить, от саме прибуток іде на статутні функції, так би мовити. Зараз мені важко, тут немає письмової пропозиції, але в принципі ідеться саме про те, що ви кажете, що прибуток, просто треба вписати, що прибуток іде на функції, передбачені статутом підприємства.

КАЧНИЙ О.С. Дозвольте?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

КАЧНИЙ О.С. Шановні колеги, от я просто послухав запитання від Центру Олександра Довженка, відповіді головного юриста від Держкіно, і зрозуміла яка ситуація. От в них яка статутна діяльність? От ви що повинні: зберігати?

КОЗЛЕНКО І.В. Так, у нас діяльність бібліотек і архівів. Ми державний фонд фільмів.

КАЧНИЙ О.С. Там який може прибуток бути з цього підприємства? Тільки від держави. Тобто він сам придумує собі програму, потім

домовляється з тими, звідки можна отримати гроші, і вони разом відпрацьовують державні гроші і стають прибутковими. Так? Що сказав Княжицький? Він же каже про що? Що якщо це установа, яка повинна відпрацьовувати свої статутні напрямки, то ми повинні фінансувати його з держави як установу, він не повинен займатись прибутком і він повинен забути про все інше. А що ми повинні для нього зробити? От ми повинні для нього зробити таке приміщення на тисячу квадратів чи там на скільки потрібно, щоб воно нормально вентильовалося, кондиціонувалося, щоб там зберігалось, а він мав можливість зібрати в якомусь там приміщенні на 120-150 людей, щось продемонструвати і більше йому нічого не треба робити.

А він що хоче робити? По-перше, в нього там, я не знаю, ви кажете, землі багато... А такі ж подібні підприємства. В нього голова болить: як правильно зібрати гроші з цієї землі, знайти людей, які там СТО зроблять на цій землі, будуть йому кожен місяць щось давати, видавати, платити. Я не про них конкретно, я говорю про галузь, і це стосується не тільки Міністерства культури, це стосується багато підприємств, які працюють не за статутом.

Я би взагалі, якщо реформу якусь робити в таких закладах, установах, підприємствах, які працюють виключно на статутний свій напрямок, зробити все можливе, щоб вони працювали просто в нормальних приміщеннях, а все, що вони сьогодні мають, дійсно виставити на аукціон і продати, і за рахунок цих грошей зробити для них нормальні архівні приміщення, дати можливість працювати за статутом і фінансувати їх з державного бюджету, щоб вони не думали про прибуток. Тоді там буде сидіти не комерційна людина, а людина, яка може розвивати цей напрямок за своєю професією.

ПОТУРАЄВ М.Р. Той, можливо, нечастий випадок, коли я погоджуюсь з майже всім, що сказав пан Качний. Я вважаю, колеги, що ці пропозиції абсолютно слухні. Тим більше, що ми, в принципі, говоримо про

одне й те саме. Вже, бачите, представники абсолютно різних політичних сил - говоримо про одне й те саме.

Я переконаний, що ми маємо до цих питань повернутися під час спільної роботи, я сподіваюсь, що вона буде спільною з міністерством щодо реформування галузі. Тому що дійсно, ці питання, я погоджуюсь і з паном Княжицьким, і з паном Качним, і з усіма колегами, які висловлювались, вони потребують вирішення, тому що так воно далі не може продовжуватись, коли ми фактично змушуємо фактично неприбуткові некомерційні організації займатися пошуком заробітку. Ми розуміємо, коли це робилося і нащо, але це було ще за...

ПАВЛЕНКО Ю.О. Завжди.

ПОТУРАЄВ М.Р. Слухайте, ну я пам'ятаю це ще при Кучмі той принцип почав запроваджуватись, ну тому що тоді не було ще грошей. А потім гроші з'явилися в державі, а принцип залишився. Ну і це, звичайно, потребує перегляду. Добре, не будемо на це втрачати багато часу.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Але це стратегічне завдання. А тактичне - нам треба, щоб запрацював і отримав кошти Центр Довженка.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. І галузь. І галузь.

(Шум у залі)

СУШКО П.М. Я дуже вдячний колегам з комітету - і Олександрю Сталіноленовичу, і Юрію Олексійовичу, і Миколі Леонідовичу, і всім, хто переймається питаннями кінематографу. Я радий дуже, що нам вдалося

об'єднатися в цьому питанні, і всі прониклися, що є великі проблеми. З такою командою я готовий працювати далі.

І те, що сказав Олександр Сталіноленович стосовно того, що робити далі з цими кіностудіями та державними підприємствами. І дійсно, від радянських часів кіноіндустрії залишилися в спадок якісь території, якісь будівлі. Це все, що у нас є. Більше у нас нічого немає. І ніхто нам більше нічого не дасть. Тому повинні вирішити не якісь чиновники, які там поставлені чи очолюють ці підприємства, і внаслідок того, що вони неефективно, може, виконують якісь свої функції і доводять до банкрутства у зв'язку з недбалим ставленням до своїх службових обов'язків, а спільнота, саме спільнота кіноіндустрії, вона дуже велика і дуже вміє об'єднуватися, повинні всі публічно за "круглими столами" обговорити, що потрібно індустрії сьогодні, щоб, може, якщо щось є зайве, якщо і продавати, то це має бути прозоро.

ПОТУРАЄВ М.Р. Павле Миколайовичу, я переконаний, що ви як голова профільного підкомітету цю роботу не полишите, в сенсі - візьмете на себе відповідальність.

СУШКО П.М. Одну секунду, я завершу. На прикладі "Кінохроніки", так, на її території знаходиться корпус Карпенка-Карого, зараз звинуватили Олександра Ткаченка в рейдерстві... А кого ви звинувачуєте, державу в рейдерстві? Навпаки, хочуть повернути, щоб публічно обговорити ці питання і що потрібно.

Там ви бачили, в яких стінах навчаються студенти? Там, по-перше, є ризики, надійшло звернення, що там стіни з азбесту і там не можна довго знаходитися, а там студенти, діти, навчаються. Це інститут імені Карпенка-Карого, університет імені Карпенка-Карого.

ПОТУРАЄВ М.Р. Там гуртожиток.

СУШКО П.М. Ні, там корпус кінематографії. Це по-перше.
Друге. Це ті...

ПОТУРАЄВ М.Р. Павле Миколайовичу!

СУШКО П.М. Я хочу завершити. Дайте, будь ласка, мені завершити.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну будь ласка, Павле Миколайовичу!

СУШКО П.М. Коли я перший раз читав там майстер-клас, я не знав, викладати цю фотографію в Фейсбук чи не викладати, бо такі обшарпані стіни там були і діти сидять задоволені, що до них хтось прийшов. І тому там потрібні зали для перегляду, потрібен сучасний кампус навчальний і павільйон знімальний, і ... (*нерозбірливо*) для студентів, щоб ми випускали професіоналів. Тому я хотів би всіх долучити до цього, до публічного обговорення, кіноспільноту, в робочу групу, і долучитись до розробки стратегії, що робити далі з державною кіностудією.

Дякую колегам за увагу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Павле Миколайовичу, ми вам дуже дякуємо, ви ж як людина військова в минулому знаєте, що ініціатива кожна наказується обов'язково, тому - за вами. Колеги, всі підтримують пропозицію, щоб Павло Миколайович саме був від нас офіційно уповноваженим драйвером з організації таких "круглих столів" і нас не забував на них запрошувати?

СУШКО П.М. Дякую, не підведу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, не дуже хотілось би питання Центру Довженка залишати без якогось формального рішення, я вважаю, що кожен комітет має з кожного питання якесь рішення приймати, але оскільки була пропозиція пана Ткаченка в середу провести в нього в міністерстві з цього приводу професійну ще одну робочу нараду, то я пропоную зараз ніякий висновок не голосувати, а після того, як ми зустрінемось, хто зможе, очно, хто не зможе, можливо, підключимо якимось там через Zoom до наради у Олександра, потім всіх проінформуємо і тоді вже на наступному комітеті приймемо якесь формалізоване рішення, тому що я вважаю, що рішення комітету має бути з цього приводу.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Я би навіть, якщо це можливо, Павле Миколайовичу, до наради в міністерстві от мати проект рішення комітету з тим, аби вже на самій нараді, де буде більше відповідальних осіб, а ми його допрацювали, можливо, якісь пункти добавили, але щоб ми вже йшли на нараду з позицією.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Юрію, я з одного боку, підтримую, з іншого боку, не хотілось би писати, знаєш, закликати, щоб звернули увагу, що щось таке, а хотілось б щось, ну, не висловлювати глибоку стурбованість.

Миколо Леонідовичу, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Можна втрутитись у ваш дружний хор? Я взагалі проект рішення вам пропоную, де в тому числі згадується Центр Довженка, він у вас є. Тут згадується декілька фактів, і Ройтбурд, і Довженко, і тут сказано, що зокрема в результаті бездіяльності, незатвердження паспорту бюджетної програми "Державна підтримка кінематографії" в передбачений законодавством строк державне підприємство "Національний центр

Довженка" (надалі Центр Довженка) не отримало планового державного фінансування, може припинити діяльність, про що Центр Довженка повідомив у своїй заяві. Натомість замість вирішення цієї проблеми Служба безпеки проводить обшуки в приміщеннях центру. І далі рекомендується звернутися до всіх органів і міністерств з тим, щоб не створювалися перешкоди для культурних установ. Це один з фактів, про які ми говоримо.

(Шум у залі)

ПОТУРАЄВ М.Р. Это про всех на самом деле.

Я саме тому, Миколо Леонідовичу, хотів би повернутись вже в кінці засідання, як я пропонував.

Колеги, я поки пропоную, оскільки там є дійсно у Миколи Леонідовича варіант рішення, але ми його за згодою всіх розглядаємо в кінці нашого засідання, то я хотів би перейти до наступного питання порядку денного – це зміни до Постанови "Про відзначення пам'ятних дат."

ПАВЛЕНКО Ю.О. Микито Руслановичу, я розумію, але це більше політична заява, яка констатує проблему, а я в даному випадку говорю про проект рішення комітету, який би включав дієві пункти. Наприклад, якщо треба зміни до постанови - зміни до постанови, якщо звернутись до Міністерства фінансів негайно розглянути паспорт змінений бюджетної програми, значить, звернутися до них. Тобто дієва постанова, яка б дала можливість Держкіно і Центру Довженка уже діяти.

СУШКО П.М. Підтримується.

ПОТУРАЄВ М.Р. Таке я підтримую. Павле Миколайовичу, будь ласка, ви як куратор цього питання разом з секретаріатом, будь ласка, за вами проект постанови.

СУШКО П.М. Добре. Відпрацюємо.

ПОТУРАЄВ М.Р. Добре? На середу. Дякую дуже.

Наступне питання порядку денного. Це Постанова про пам'ятні дати. Курувала у нас це питання з самого початку Ірина Мирославівна.

Будь ласка, пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги! Хочу вас поінформувати, що на комітет надійшли пропозиції щодо доповнення Постанови про пам'ятні дати і ювілеї у 2020 році. Згідно домовленості, яка існувала в комітеті, ми розглядаємо дані пропозиції двічі на рік - перед початком нового календарного року і в червні, так як ми й домовлялися, що ми розглянемо комплексно і будемо пропонувати, що можна включити, а що варто відхилити.

Отже, вчора відбулося засідання Експертної групи у складі пана Миколи Княжицького, Євгенії Кравчук, Микити Потураєва і мене, а також приєднався пан Андрій Боблях. Ми розглянули ці пропозиції, частину з них ми схвалили, частину відхилили. Я хочу зараз поінформувати, що розглядали і що пропонуємо до постанови.

Отже, найперше ми пропонуємо доповнити розділ перший такими абзацами. У нас було звернення щодо відзначення 920-ліття першої писемної згадки про місто Острог, це 1100 рік, запропоноване народним депутатом Бобровською та острозьким міським головою. Ми підтримали дану пропозицію.

Також блок великий, це пропозиції щодо відзначення ювілеїв закладів вищої освіти. Хочу сказати, це поважні ювілеї - від 125 років починаючи і завершуючи 90-літтям. Це 14 таких навчальних закладів. Зокрема я назву їх. Це 125 років від часу заснування відокремленого підрозділу Національного університету біоресурсів і природокористування України "Ніжинський агротехнічний інститут"; 100-ліття заснування Державного університету "Житомирська політехніка", 100-ліття від часу заснування Полтавської державної аграрної академії...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Без мікрофону, не чути)* ... вже ж закрито...

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Ні. 100-ліття з дня заснування Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського, а також, шановні колеги, 100-ліття з дня заснування Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова; 100-ліття з дня заснування Маслівського аграрного коледжу імені П.Гаркавого.

І далі продовжуємо ювілеї. 90-ліття з часу заснування Національного університету "Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка"; 90-ліття з часу заснування Харківського національного університету радіоелектроніки; 90 років з часу заснування Українського державного університету залізничного транспорту; 90 років з дня заснування Харківського національного університету будівництва і архітектури; 90 років з дня заснування Харківського національного автомобільно-дорожнього університету; 90 років з дня заснування Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка; 90 років з дня заснування Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця; 90 років з дня заснування Харківського університету повітряних сил імені Івана Кожедуба.

До першого розділу пропонувалися ще деякі події, які Експертна група відхилила, зокрема надходила пропозиція щодо відзначення на державному рівні 50-ліття з дня заснування Всеукраїнського свята театрального мистецтва "Вересневі самоцвіти" - не відповідає критеріям. Тому ми відхилили цю пропозицію. А також, оскільки терміни уже відзначення проминули, це була пропозиція про відзначення 75-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-45 рр., і що не відповідає, що суперечить законам України про увічнення Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Обґрунтування є, я його не буду зачитувати.

Щодо другого розділу - "Ювілеї", то я хочу сказати, що з низки тих пропозицій, які надійшли, ми підтримали відзначення на державному рівні 140-річчя Степана Гжицького, вченого у галузі ветеринарної медицини. Але відхилили низку пропозицій кінодіячів, які не відповідали цій постанові. З вашого дозволу, я не буду зараз усіх зачитувати, оскільки це займе трохи часу.

Також ми відхилили пропозиції щодо вилучення з існуючої постанови персоналій діячів національної історії, щодо яких є дискусії у окремих депутатів. Зокрема йдеться про Максима Залізняка, Івана Полтавця-Острияницю, Василя Левковича, Василя Сидора, Володимира Кубійовича та Василя Галаса. Ми пропонуємо їх відхилити.

І також були ще дві важливі пропозиції. Зокрема це звернення від народного депутата Євгенії Кравчук щодо відзначення 500-ліття міста Чорткова. Але це буде святкуватися ювілей уже 2022 року, тому ми розглянули це звернення, його підтримуємо, але будемо вже давати пропозиції у 2021 році.

І ще одна дуже важлива пропозиція надійшла від народного депутата Миколи Княжицького - щодо відзначення 100-ліття Українського вільного університету, яке буде відзначатися у 2021 році. Але оскільки це дата, яка

потребує ретельної підготовки і фінансування з державного бюджету, тому пропонуємо підтримати і включити, вже її розглядати у 2020 році.

Немає заперечень?

ПОТУРАЄВ М.Р. З вашого дозволу. Є запитання до пані Ірини у когось?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Підтримати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги! Прошу підтримати і проголосувати. Хто за? Хто проти? Утримався? Немає.

Дякую за підтримку в цьому питанні.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Тоді я пропоную підписати спільно в СЕДО, сьогодні вона, зараз, буде знаходитися. І за найближчі години, будь ласка, поставте свій підпис електронний і ми вже її зможемо зареєструвати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Чудово.

КАЧНИЙ О.С. Пропозиція, якщо можна.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, звичайно.

КАЧНИЙ О.С. Вибачте, безумовно, тут не стосується нікого більше, хто зараз сидить у цьому кріслі, але я вважаю, для того щоб було технічно зручно, нам треба пана Потураєва посадити в центрі стола, нехай він сидить і головує вже, якщо ви головуючий. А якщо ви головуючий збоку, то нам якось не дуже зручно на вас дивитися.

ПОТУРАЄВ М.Р. Та мені теж.

КАЧНИЙ О.С. Тому, будь ласка, якщо можна, ви наступного разу сідайте по центру стола і не будьте таким сором'язливим, щоб ми спокійно могли вже бачити вас головуючим.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, якщо пана Потураєва оберуть, чого ми всі йому бажаємо...

КАЧНИЙ О.С. А якщо він головує сьогодні?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Він головує, тому що не було пані Констанкевич, вона запізнилась.

КАЧНИЙ О.С. А що, було якесь рішення, так?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пані Констанкевич просто запізнилась. І тому заступник голови.

(Шум у залі)

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я дуже радий, що ми в такому доброму гуморі. Так, дійсно, у нас зараз виконує обов'язки голови комітету перший заступник, тобто пані Ірина Констанкевич, тому вона посідає чільне місце за цим столом. Але оскільки вона запізнювалась через об'єктивні поважні причини, тому так ми і не дуже зручно розсілися.

Так, колеги, я передаю слово зараз пану Княжицькому щодо питання про необхідність зустрічі нашого комітету - або в сенсі представники комітету, хоч усі депутати, або можемо просто офіційно провести зустріч комітету зі Всеукраїнською радою церков.

Миколо Леонідовичу, як ініціатору, будь ласка, вам слово.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Шановні колеги! Ви знаєте, що зараз представники Всеукраїнської ради церков зустрічалися з Президентом України, проводять багато інших зустрічей, ініціюють зустрічі щодо законодавства. В них є в тому числі дуже багато питань щодо того законодавства, яке розглядає наш комітет, яке вже є зареєстроване, а також до того, яке ми ще не зареєстрували, але яке обговорюємо, оскільки саме наш комітет відповідає за цю діяльність. І в минулому складі комітету ми досить часто проводили зустрічі з представниками Всеукраїнської ради церков. Тому в мене є така пропозиція, щоб ми відреагували, вони висловлюють стурбованість, роблять заяви, щоб ми відреагували на це і підтримали, протокольно зафіксували рішення комітету про необхідність проведення зустрічі з представниками Всеукраїнської ради церков. Тим більше, що вони об'єднують всі церкви, всі конфесії і всіх напрямків.

Дивіться, ми поки що висловимо таку ініціативу, тоді узгодимо з ними час і повідомимо всіх і організуємо таку зустріч.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Підтримується.

ПОТУРАЄВ М.Р. Давайте, колеги, всі підтримуємо. Прошу голосувати. Хто за? Одноголосно, це зрозуміло. Дякую всім дуже.

Так, колеги, ми переходимо до останнього перед "Різним", яке ми теж ввели в порядок денний, до останнього питання, це про заяву комітету.

Колеги, текст заяви у всіх є? Всі ознайомились з текстом заяви комітету про неприпустимість тиску? Я почну з того, що ми сьогодні почули дуже багато важливих речей щодо ситуації зокрема в Центрі Довженка. Значить, я вважаю, що потребує реакції комітету ситуація, яка була в Музеї Івана Гончара. Але ось в чому мої коливання, Миколо Леонідовичу, я буду відвертий абсолютно з вами під стенограму. Об'єднання всіх цих різних питань в одній політичній більш заяві ніж дієвій, от що повертає нас до розмови про рішення комітету стосовно Центру Довженка, мені особисто не дуже імponує. Тому моя пропозиція – зараз заяву, яка політично дійсно гучно пролунає, я згоден з цим і підтримую ідею саму по собі, але як таких результатів практичних щодо захисту перелічених тут інституцій не дасть, я пропонував би розбити все ж таки ці питання на різні треки, тому що ми вже зробили заяву по ситуації в Одесі з паном Ройтбурдом, вона вже від нас всіх пішла і всі знають про нашу позицію.

Я вважаю, що ми маємо розібратись більш детально в ситуації з Центром Довженка, зокрема з тим, чого це туди взагалі прийшла СБУ, яка не мала на це ніяких абсолютно підстав законних, наскільки ми зрозуміли вже сьогодні з цього, і, можливо, варто було би за підсумками наради в міністерстві в середу взагалі викликати на комітет представників СБУ і так само викликати представників Державного бюро розслідувань, щоб отримати пояснення щодо подій, які були в Музеї Івана Гончара.

Тому це моя пропозиція. Зараз Микола Леонідович свої аргументи приведе, і Володимир, звичайно, і пані Софія. Я пропоную розбити ці треки, оскільки вони всі важливі і всі викликають запитання: і те, що було в Музеї Івана Гончара, і те, що було в Національному центрі Олександра Довженка. Я просто пропонував би до цього поставитись не лише політично, але і більш практично, але, звичайно, не наполягаю.

Миколо Леонідовичу, може спочатку ти як автор заяви.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре. Ми маємо певну тенденцію. Ця тенденція полягає в тому, що представники силових відомств або представники судової системи фактично порушують законодавство щодо закладів культури, якого не було раніше, і це показує ставлення своє до закладів культури, по-перше.

А по-друге, мета цієї заяви, скажу вам може навіть суб'єктивно, підтримати творчих і талановитих людей. Тому що от Іван сидить, він письменник, відомий і хороший, крім того, що він кінознавець і займається організаційною і менеджерською роботою. Петро Гончар, митець, син Івана Гончара. Ройтбурд – художник, контраверсійний, по-різному до нього можна ставитись, хтось його любить, хтось не любить, як і кожна творчу людину, але це не привід в суді без присутності людини виносити рішення і звільнити її з роботи.

І тому наше слово про те, що правда має бути на стороні гуманних цінностей, гуманітарних і на стороні культури, а не на стороні не просто силовиків, а силовиків, які діють беззаконно, дуже важливе. І це справді заява, яка показує ставлення нас, того комітету, який, мало того, що здійснює парламентський контроль над тими процесами, які відбуваються, а й показує своє ставлення. Розумієте, це не політична заява, мова не йде про політику, тому що це є різні органи, різні суди, різні причини, це є тенденція в суспільстві і ми маємо цю тенденцію зупиняти. Тому ми вважаємо, що ця заява, з нашої точки зору, є на часі.

Те, що безліч є свідчень про те, що ось пан Козленко вам говорив, що угоди підписував Фонд держмайна. І чому СБУ по цій угоді приходить в Центр, який займається архівом, який в принципі до цього непричетний? Можна було спокійно написати запит про виїмку певних документів, якщо вони їх цікавили, і отримати ці документи. Я не думаю, що хтось забороняв слідству це зробити чи протестував.

Точно так само не можуть в музей Гончара силовики заходити просто тому, а це вже наша справа, є "музейна інструкція" так звана – за все, що

знаходиться в музеї відповідають безпосередньо зберігач фондів і директор музею і, не дай Бог, там щось станеться – буде їхня відповідальність. І зараз вони зобов'язані подавати в суд, тому що потім будь-яка проблема - буде їхня відповідальність. Крім того, що їх там штовхали. Це просто незаконно і це суперечить тому закону, який охороняє, власне, культурні цінності і музейні експозиції.

Тому ми повинні сказати цим людям: "Дійте в межах закону!" Крапка. Ніхто не проти ваших слідчих дій, але в межах закону.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, пане Володимире.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Звичайно, що ми маємо ухвалювати якісь рішення, які міститимуть практичні кроки з вирішення тих чи інших проблем, але це й не заперечує того, що у нас мають бути рішення, які міститимуть і певну політичну оцінку того, що відбувається. Через це я вважаю, що, власне, такого характеру заява повинна бути.

Що стосується того, чи розбивати це на окремі блоки? Я думаю, що не варто це розбивати на окремі блоки, тому що ми, на жаль, є свідками якогось цілого явища, коли ми бачимо такі кроки з боку правоохоронних органів, спрямованих саме на культуру. Наше з вами завдання все-таки захищати якраз установи і органи культури від такого роду кроків інших органів влади, зокрема правоохоронних.

Через це, якщо ми хочемо, щоб справді повернути до цього, то воно прозвучить саме як цілісна заява, а не розбита на окремі епізоди, кожен з яких скажуть, почнуть: "Давайте розберемося трошки детальніше, то не так вже і об'ємно, то не так багато – це лише маленький епізодик".

Заява, власне, показує, що це не маленький епізодик, вона показує загальну картину, щодо якої ми маємо повернути увагу суспільства.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Качний...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Пане Качний, якщо ви вважаєте, що потрібно підготувати заяву за нападом на журналістів, прошу, але це в Комітет свободи слова, між іншим.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пан Володимире, одну хвилиночку. Колеги, я що хотів сказати з приводу цієї заяви, з приводу того, як ми її будемо зараз обговорювати. Я би дуже хотів, щоб спочатку представники всіх опозиційних партій висловились з приводу цієї заяви. Зараз я дам слово пані Федині. Потім мені буде дуже важливо почути вашу точку зору вас обох. Вас обох, з вашого дозволу. Також пані Констанкевич. А тільки потім, з вашого дозволу, колеги з нашої фракції.

Пані Софіє, будь ласка.

ФЕДИНА С.Р. Дякую, пане Микито.

Справа в тому, що якщо дивитися з інформаційної точки зору, що яка заява буде мати більший вплив? Тобто, якщо ми об'єднаємо ці питання, як вони зараз подані, і покажемо дійсно цю тенденцію, дуже негативну тенденцію щодо культурних закладів, коли іде грубе порушення закону, не обов'язково, як ми ставимося до тих чи інших епізодів, але в даному випадку було грубе порушення законів правоохоронними і силовими органами і абсолютно безпідставно це було зроблено щодо культурної галузі.

Культурна галузь, вона завжди є своєрідним цапом-відбувайлом для багатьох процесів, коли, якщо треба когось вдарити або на комусь зіпхати

свою злість і незадоволення, розбираються саме з культурою. Ви це добре знаєте.

Тому саме така комплексна заява, вона так, дійсно, погоджуюсь з колегами, допоможе активно привернути увагу, і на фоні цієї уваги ми тоді можемо окремими вже практичними заявами пропонувати вирішення, чи закликати до додаткового розслідування, відповідальності за ті чи інші дії. Але в комплексі це буде хороша позиція нашого комітету і вона покаже, що які би не були різні політичні сили, але право – передусім, захист культури – це є передусім. І я думаю, що воно тільки зіграє нам на плюс.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Софіє.

Юрію, з вашого дозволу, я хотів би Олександра Сталіноленовича послухати. Вибачте, що я трохи запинаюсь, складне по батькові.

КАЧНИЙ О.С. Дякую.

Шановні колеги, справа в тому, що я, взагалі-то, підтримую те, що є правопорушення. Тому що коли запитували мене журналісти, що відбувається сьогодні в ситуації з цим музеєм, то, безумовно, що мене схвилювало? Те, що штовхали і били, практично відштовхнули і побили журналістку, відштовхнули народного депутата силою. Чому? Не давали зайти в приміщення. Ламали двері, а вони були відчинені. Ну там є такі ситуації, що ми розуміємо, що відбувається щось не так. Але підкреслювати, що це політична дія якась від влади? Я скажу вам так, що якщо сьогодні якісь слідчі дії ідуть, якщо це в законодавчому руслі, то хай вони собі проводять і доводять до суду, чи були там якісь порушення, чи не були в того чи іншого персонажу.

Тому, якщо ми говоримо про одеський музей, шановні колеги, я не знаю про цього художника, чи він хороший керівник, чи поганий, чи то правда, що говорять одесити про нього, депутати Одеської ради. Але це ж

заклад одеський комунальний. Яке ми маємо взагалі право впливати на призначення чи звільнення керівника? Є для того обрані представники від громадськості - депутати обласної і міської ради, вони приймають рішення, у них на балансі стоїть цей заклад і вони приймають рішення. Чого повинен хтось мені говорити як депутату обласної ради, чи той Ройтбурд відповідає, чи не відповідає займаній посаді? Це перше питання.

Друге питання, що стосується Кабінету Міністрів. На жаль, він так і не зміг вирішити питання щодо створення секретаріату Уповноваженого із захисту державної мови і таке інше. Я вибачаюсь, чому ми повинні сьогодні давати оцінку Кабінету Міністрів, якщо ми призначили керівника, керівниця сама написала заяву, пішла? Зараз хочуть призначити там львівського хлопця, який, взагалі-то, все своє життя присвятив тому, щоб судитися з кимось, хто розмовляє російською. То я взагалі не знаю, до чого ми будемо рухатися. Такі заяви, вони не повинні бути. Це заяви не від комітету, це заяви від опозиційної партії "Європейська Солідарність". Я вважаю, що тут повинні ми зрозуміти, що якщо ми робимо заяву політичну від комітету, це повинно відповідати... От ми в меншості, так? Може, ми і в меншості, але ми теж частина цього комітету. Якщо іде якась політична заява, повинні бути враховані всі думки. Якщо ми сьогодні говоримо про "Слугу народу", які сьогодні самі призначають ці ДБР, признають керівників СБУ, то давайте разом з ними ми сьогодні підпишемо заяву і підпишеться кожен з нас, звернення, конкретно, з юридичним висновком, якщо він у вас є.

Тільки що Софія сказала, що там порушені закони. Я в цій заяві порушення законів не прочитав. Це просто політична заява. Якщо порушення закону, дайте, будь ласка, юридичний висновок, дайте, будь ласка, відпрацьований документ вашими юристами, де конкретно були порушені закони. Ми разом отут підпишемося і звернемося до прокуратури для того, щоб вирішувати якраз з чинного законодавства ці питання. Ми звертаємося і просимо надати нам відповіді, чи були порушення, чи не були. А якщо були,

давайте покараємо. Ця заява для того, щоб ви просто на телевізор ходили і говорили, що у нас є така заява, що у нас системний тиск іде, системний тиск на тих чи інших. А я скажу, тут немає жодного питання про опозиційного журналіста, якого тут при поліції били активісти, які ходили разом з вашими активістами і так далі. Тому я вважаю, що політичні заяви тут не повинні бути, якщо стосується... От конкретно, де ми і де Одеська обласна рада?

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну я тут хочу зазначити правди заради, пане Качний, що про журналістів тут, можливо, немає, тому що тут фокус на закладах культури. І що я хочу сказати, що ну насправді, якщо ми всі одноголосно, наприклад, таку заяву підтримали б, то кожен зміг би піти з нею до телевізора і розповісти, які ми всі молодці. Але у мене все ще залишаються питання, тому я хотів би зараз дати пану Юрію Павленку слово, а потім пані Ірині.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановні колеги! От в даній заяві точно підтримую назву - про недопущення тиску на культурні інституції і нищення культурної сфери. Точно підтримую останнє речення: "Культурна сфера не повинна нищитися, а має захищатися державою". Підтримую навіть розділ, який стосується Центру Довженка, і позицію, з якою представляли автори цієї заяви цю заяву щодо правоохоронних органів і силовиків проти культурної сфери. Центр Довженка - тому що ми детально цю ситуацію зараз навіть на комітеті розібрали. І ми розуміємо, що це є спільною позицією сьогодні комітету.

Але далі що ми бачимо? На жаль, ця заява, крім силовиків, і тут, можливо, некоректно автори навіть її представили, вона стосується і оцінки комітетом діяльності суду, а це перевищення наших повноважень, ніхто не може трактувати позицію суду, а тим більше, орган влади. *(Шум у залі)* Ну чому? Це ми втручаємося не в свою сферу. Є суд, будь ласка, там іде... Далі,

ми втручаємося в місцеве самоврядування. Далі, з точки зору Кабінету Міністрів, так, ми можемо його контролювати, але якщо мета заяви - силовики не мають нищити сферу культури чи заклади культури, значить, про це має бути і заява. А тут виходить, що ми під конкретний факт дії перевищення повноважень силових правоохоронних органів по відношенню до закладів культури накидали все інше. Тоді давайте, тоді логічно було б і чесно в цій заяві зокрема і сказати, що видатні політичні діячі не повинні використовувати чи ховатися в закладах культури, там прикриваючи свою шкуру. Розумієте? Тоді б це теж було. *(Шум у залі)* Будь-якого. От будь-якого маю на увазі. Розумієте? Будь-якого! Тоді б це було чесно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чи ви виправдовуєте побиття директора музею?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Я не виправдовую побиття. Ні-ні-ні. *(Шум у залі)* Я не вигадую. Тому в даному випадку якщо ми говоримо про ДБР, я, до речі, це теж в частині ДБР і Національного музею Гончара підтримую перший абзац, але вважаю, що він має бути доповнений і другим абзацом. Тоді б ця заява, можливо, була би комплексна. Так? А так, дійсно, тут, знаєте, певне намагання перебільшити свої повноваження. Але я підтримую позицію, я вважаю, що так, комітет повинен, зберігши назву заяви і зберігши останнє точно речення, останні два абзаци, чітко висловити свою позицію по відношенню до дій правоохоронних органів проти закладів культури. В такому вигляді, як зараз ця заява представлена, на жаль, вона не відображає мети і цілі, представленої авторами.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги, я би хотіла з паном Юрієм дискутувати щодо назви, але ми цього не будемо робити з огляду на економію часу, тому що я вважаю, що це питання, яке зараз ми піднімаємо, воно стосується не лише ось культурної сфери і нині зараз, це питання, яке стосується культури і нинішнього року, і минулого, і позаминулого. Ми бачили, що культура була в дуже непростій ситуації, і те, що пані Софія казала, що вона десь на маргінесах і це не тільки тому, що вона на маргінесах, що вона недофінансовувалась, але те, що вона часто-густо ставала заручником політичних спекуляцій і маніпуляцій. Я десятки прикладів могла б навести, що влада намагалась, от попередня і ще попередніша, використовувати і діячів культури, і маніпулювати культурними явищами.

Тому на цю проблему треба дивитись комплексно, і я за те, що культуру треба підтримати, підтримати від того, щоб вона не ставала об'єктом маніпуляції і спекуляції. Безперечно, вона має бути захищена фінансово, тоді це буде економічними цими важелями. Якщо культурні діячі, культурні явища будуть самодостатніми, вони зможуть себе органічно почувати і стояти як ті Антеї на землі, набиратись сили від землі.

Я не можу погодитись з тим, що Ройтбурд це явище локальне, винятково одеське. Шановні, це масштабне явище. Ви знаєте, не можна зводити...

КАЧНИЙ О.С. *(Без мікрофону, не чути)*

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, я попросив би не перебивати пані Ірину.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я вас не перебивала. У нас, дивіться, це питання масштабування і горизонтів бачення національних явищ культури, бо я тут можу вам навести приклад – відповідь від Міністерства культури, яка надійшла мені щодо мого звернення про виділення коштів на ремонт будинків Лесі Українки, "білого" і "сірого". Мені відповіли, що Колодяжне, отам, де ми були з вами, і Леся Українка – це винятково прерогатива Ковельського району Волинської області і хай депутати ОТГ ремонтують будинок, а обласна рада допоможе.

Так от про масштаб, щоб було наочніше. Леся Українка це масштаб ОТГ, це масштаб Волинської області, це масштаб України чи це масштаб світу і чи це ми представляємо себе у світі? Ми Лесі Українці не потрібні, вона потрібна нам. Так само як і Ройтбурд, я не знаю, чи ми йому потрібні, а він нам потрібний.

Тому, товариство, я про культуру, я про те, що її треба захищати, я про те, що її найперше треба підтримати фінансово, економічно, матеріально, про те, щоб усі оці явища були захищені, а текстово я би просила, я би вважала, що можна було б оцю заяву дещо відшліфувати і не звужувати до конкретних двох ситуацій. Я дуже за Центр Довженка, вам особлива вдячність за антологію, це безпрецедентне явище, і я особисто би хотіла викупити для бібліотек Волині, тому що це такі речі, які мають бути лише ...

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Ірино, дуже вам дякую.

Пане Олександр, я що хочу сказати. Знаєте, мені, наприклад, період кубізму у Пікассо теж не дуже подобається, але це не означає, що я вважаю його "декадентом і вырожденцем", як його називали в нацистській Німеччині, тому що в нього є періоди, які мені подобаються значно більше, там, де люди схожі на людей.

Я хочу сказати, що пан Ройтбурд є явищем міжнародного масштабу насправді, хоча, можливо, його роботи можуть комусь не подобатись і,

наприклад, я там дуже багато чого не розумію, але він як постать, постать він міжнародного масштабу, яка своєю діяльністю прославляє Україну, громадянином якої він є, на весь світ. Його роботи є...

КАЧНИЙ О.С. *(Без мікрофону, не чути)*

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, я знаю, я теж працював в органах місцевого самоврядування. Я вважаю, що заклади мають пишатись, коли до них приходять, це моя особиста думка, керівники такого масштабу, світового масштабу, а не звільняти якимось потишки, поза спиною, рішенням суду.

Тим не менше, колеги, висловились всі представники, наші колеги з опозиційних фракцій. Колеги, в кого є що сказати з нашої фракції з приводу проекту заяви, яку підготував Микола Леонідович Княжицький? Є в кого щось сказати?

Дивіться, я тоді підсумовую. Я звичайно поставлю зараз на голосування. Я, все ж таки повертаючись, і дискусія це показала, повертаючись до своєї попередньої думки, що, на мій погляд, ми об'єднуємо, Миколо Леонідовичу, в цій заяві, при всій повазі, дуже багато різних речей, які, на моє глибоке переконання, не є пов'язаними, більше того, частина з тих речей має абсолютно різне коріння, тому що ситуацію з Уповноваженим з питання мови, то ми в принципі знаємо, що там відбувається і говорили там в неформальній обстановці, це ситуація неприпустима, але ставити Уповноваженого поряд з Центром Довженка і Музеєм Гончара, на мій погляд, якимось дивно, тому що це не є частиною одного ланцюга, а з цієї заяви виходить так, що це якийсь там ланцюг подій, який веде ледве не до знищення культури.

Тому я, вибач, при всій повазі, саме через це я не можу підтримати. Я можу запропонувати і хотів би запропонувати, щоб ми по кожній з цих ситуацій, ну, по Ройтбурду ми вже зробили заяву, це одне питання. Значить,

по ситуації з Музеєм Гончара, по ситуації з Центром Довженка, щоб ми окреме зробили не просто заяву, а рішення комітету, щоб ми розібралися.

Дійсно, ти ж абсолютно слушно казав, що там порушені просто конкретні були пункти закону і інструкції в Музеї Гончара. В тому сенсі пан Качний має рацію. Давайте прийmemo жорстке рішення, що з урахуванням того, що були порушені конкретні пункти законодавства і інструкції, викличемо їх і дамо їм (під стенограму я цього казати не буду). Те саме про студію Довженка.

Так, Миколо Леонідовичу, звичайно, зараз буде ваше слово. Після того я, з вашого дозволу, поставлю на голосування. У мене є така зустрічна пропозиція. Але голосувати, звичайно, будемо зараз.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Шановні колеги, по-перше, я вважаю, що це все один ряд, тому що це порушення закону. Порушення закону буває різним: буває таке, коли приходять есбеушники безпідставно або ДБР, або буває таке, коли Кабмін протягом 6 чи 8 місяців не виконує те, що йому каже закон по створенню секретаріату Уповноваженого – це все порушення закону. Очевидно, ці всі порушення закону стосуються української культури. Тому що і Ройтбурд, і Центр Довженка, і Музей Гончара, і захист української мови – це все елементи української культури. Тому порушення закону в принципі в цій сфері, ну, з моєї точки зору, варто зупинити і висловити свою позицію.

Знаєте, я вам скажу, це не політична заява, поясню чому. Тому що якщо не виконується закон – це не політика, просто закон не виконується.

(Загальна дискусія)

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте, пане Олександр. Пане Олександр, дозвольте.

От я вам скажу, що коли було порушення закону, пов'язане з компанією "1+1", то ми за це голосували і ми це підтримували, коли туди прийшли есбеушники. Я вам більше скажу, коли я був депутатом минулого скликання і до мене прийшли представники "Кварталу 95" ще не як політики, а як митці, хоча я не є найбільшим шанувальником цієї програми, але шаную їх за талант і за якийсь свій погляд, і сказали, що зробіть нам, будь ласка, закон, що коли ми когось пародіюємо, ми не повинні платити кошти за порушення авторського права, і це так всюди в світі, я сів і написав цей закон. І я його в принципі провів, тому що мені байдуже, це все елементи української культури. Тому я для себе внутрішньо культуру не ділю. І коли є проти культури тиск, то я вважаю, що ми повинні про це говорити.

Тому, як ви сказали Микито Руслановичу, поставте, будь ласка, тоді це на голосування, і вашу пропозицію щодо того, щоб ми запросили на наступне засідання представників Служби безпеки України, ДБР і Національної поліції, тому що, як я розумію, в Центрі Довженка теж вони були, щоб ми заслухали те, що там відбувалося, і тоді на підставі цього прийняли заяву. Це буде, мабуть, юридична аргументація для пана Качного. Тому що я можу вам написати юридичний висновок, але я не переконаний, що він вас задовольнить.

КАЧНИЙ О.С. Я вибачаюсь, якщо можна.

ПОТУРАЄВ М.Р. Репліка, звичайно, пане Олександрє. Репліка.

КАЧНИЙ О.С. Я прошу пробачення. Може, ви вважаєте, що ми тут не розуміємо, про що говоримо, але я хотів би про що сказати? Якщо ми приймаємо якесь рішення, в якому звинувачуємо, згідно ваших слів, що іде порушення закону, то треба якось відповідати за свої слова. Тому я і говорю,

що якщо ми говоримо про порушення закону, дайте, будь ласка, нам чітке, зрозуміле юридичне рішення ваших юристів...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Якщо вас задовольнить моє рішення і ви проголосуєте, я вам із задоволенням його підготую.

КАЧНИЙ О.С. В мене завжди так було, якщо я когось звинувачую, то дуже прошу, надайте мені, будь ласка, чітке розуміння, які закони порушені, ким, що, коли, і тоді вже можна не просто оці голослівні заяви наші давати, а можна звертатися до прокуратури і зробити той тиск, який ми повинні зробити як народні депутати. Розумієте?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, я вам дуже дякую.

Колеги, перед тим, як поставити на голосування, давайте визначимось ось з чим. Значить, дійсно, Миколо Леонідовичу, якщо ваша ласка, разом з секретаріатом і вашими помічниками підготуйте, будь ласка, проект рішення по ситуації в музеї Гончара.

Віталію, ми на найближче очне засідання комітету будемо запрошувати, як ми тільки що вирішили. Всі це підтримують, всі підтримуємо, я сподіваюсь? Представників правоохоронних органів, представників...

(Загальна дискусія)

КАЧНИЙ О.С. *(Без мікрофону, погано чути)* Шановний головуєчий! Якщо ми викликали, поважні люди, їм потрібно щось... Що ми повинні їм пред'явити? Те, що тут написали?

ПОТУРАЄВ М.Р. Не це, не це, пане Олександр.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Качний.

ФЕДИНА С.Р. Ми вимагаємо пояснення, що відбулося.

КАЧНИЙ О.С. *(Без мікрофону, погано чути)* Якщо ми говоримо з керівником ДБР, то ми говоримо, вибачте, призначені керівники чи хто там брав участь, слідчі, з усіма тими, хто брав участь, там спецназ, вони порушили, перше, те, те і те... От побиття, побої там зняли... Є заява Герасимова... Я вважаю, що треба якщо говорити щось, то конкретно. Якщо викликати сюди керівника ДБР, то треба пред'явити йому чіткі і зрозумілі висновки юристів... .. а то він скаже, що цього не було, цього не було.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, ви вірно все кажете, значить, але Микола Леонідович людина дуже досвідчена. Ні, чекайте. У мене просто така пропозиція. Ви ж правильно все кажете, що коли ми запрошуємо, то маємо викласти підстави, на яких ми запрошуємо. Ви ж правильно все кажете! І звичайно, що Микола Леонідович, який є досвідчений парламентар, він же розуміє це. Це ж не буде просто лист: "А ну приходь до нас, давай нам пояснення, тому що так забагнулося". Звичайно, що ні.

Тому будуть підготовлені обґрунтовані і змістовні запрошення: чому ми запрошуємо, про що ми хочемо поговорити, через що, через які факти?

Павле Миколайовичу, візьмете на себе, будь ласка, таку саме роботу з приводу Центру Довженка? Щоб ми запросили СБУ і Нацпол, щоб воно теж було аргументоване, змістовне запрошення: через що ми вважаємо, що вони мають прийти до нас і дати пояснення.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ПОТУРАЄВ М.Р. Так ні, я ж тому прошу. Миколо Леонідовичу, будь ласка, Миколо Леонідовичу, не нервуйтеся. Я тому і попросив Миколу Леонідовича підготувати таке запрошення стосовно ситуації в музеї Гончара, а вас, Павле Миколайовичу, стосовно ситуації в Центрі Довженка. Я переконаний, що ви обидва прекрасно впораєтесь з цим і відповідні правоохоронні органи отримають абсолютно обґрунтовані і змістовні запрошення для розмови.

Спочатку ми їм направляємо. Звичайно, що це від комітету. Звичайно. Зараз ми спочатку поставимо на голосування проект заяви Миколи Леонідовича, а потім оце те, що ми проговорюємо зараз.

Я також, Миколо Леонідовичу, хотів би, може, не порадитись, щоб уже часу не витратити дуже багато, значить, дійсно ситуація з Уповноваженим, ми не встигли проговорити цю ситуацію з Міністром нашим профільним, я вважаю, що дійсно треба звертатись до Кабінету Міністрів, тому що він саме є відповідальним згідно закону за це, але можна зараз прийняти рішення про звернення на Кабмін окреме, можна після наради з Міністром, щоб він не відчував, що у нього за спиною ми щось робимо, про що він не знає. Це його зона відповідальності. Як скажеш ти?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ще раз кажу, що голосуємо за заяву. Якщо це рішення набирає, це добре. Якщо не набирає, це погано, але незалежно від цього була ще одна пропозиція - голосуємо на наступне засідання про запрошення представників ДБР, Національної поліції і СБУ, щоб вони доповіли нам про ці справи, про ситуацію в цих справах, які резонансні і які, в принципі, висвітлюються і про які багато хто говорить.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тут просто ще один момент, про який я казав, так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що стосується створення секретаріату Уповноваженого. Мінкульт, це давно відомо, офіційно подав усі документи. У нас немає ніяких претензій чи проблем з Мінкультом, їх не розглядає Кабінет Міністрів, знімаючи від одного разу до другого зі свого розгляду. Тому цей третій пункт стосується цього.

Якщо ми за заяву не проголосуємо, я тоді пропоную наступний раз окремо розглянути це питання, можливо, дійсно з Міністром, коли він уже вникне в цю ситуацію. А зараз ставити заяву, перше, а якщо ні, то розгляд цих двох питань з запрошенням силовиків для пояснення, і після цього формулювання заяви.

ПОТУРАЄВ М.Р. Домовились.

Колеги, хто за те, щоб підтримати заяву про недопущення тиску на культурні інституції та нищення культурної сфери України, прошу визначатися та голосувати. Хто за? Хто утримався? Хто проти?

Проти немає. Бачите, Миколо Леонідовичу, ніхто не проти насправді. Всі тільки - за. Колеги, я прошу проголосувати за те, щоб пан Княжицький і пан Сушко підготували відповідні запрошення.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ми це все зробимо. Давайте ми проголосуємо за те, щоб запросити на наступне засідання комітету для пояснень з приводу цих двох ситуацій.

ПОТУРАЄВ М.Р. З приводу цих двох ситуацій. Хто - за, колеги? СБУ, ДБР і Нацпол. І Нацпол.

КАЧНИЙ О.С. *(Без мікрофону, не чути)* У нас зауваження. При умові підготовки юридичного...

ПОТУРАЄВ М.Р. Приймається ваше зауваження. Обґрунтованого запрошення.

Колеги, ми вичерпали порядок денний.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Якщо можна...

ПОТУРАЄВ М.Р. Є "Різне". Є "Різне". Чекайте, я розумію, що всі вже втомилися і душно. Павле Миколайовичу, там що важливого у вас?

Будь ласка.

СУШКО П.М. Дуже важливе.

ПОТУРАЄВ М.Р. Звичайно-звичайно. Будь ласка. Я знаю, у вас завжди важливо.

Будь ласка.

СУШКО П.М. Ще будуть питання?

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Так-так.

СУШКО П.М. Тоді я пропущу...

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги! На одному із крайніх комітетів ми розглядали питання про Суспільне і воно відтермінувалося у нас у часі. Я би пропонувала, щоб все-таки на базі нашого комітету була створена робоча група, яка розгляне питання діяльності Суспільного, оскільки насправді це дуже важлива реформа, яка відбувалася, і багато цікавих напрацювань, двічі ми були вже і на Суспільному, є багато проблем і питань, в яких треба підтримати Суспільне, і зокрема щоб ситуація із

недофінансуванням не повторилася на майбутнє. Тому я пропоную створити робочу групу, бажаючих закликаю... (*Шум у залі*) Навпаки - щодо підтримки Суспільного як незалежного мовника з огляду на прогресивні тенденції, які є у світі, і нам потрібно це враховувати.

Бажаючі, хто хоче долучитися до такої робочої групи?

ПОТУРАЄВ М.Р. Я думаю, що, може, в робочому порядку ми її сформуємо, так? Так, в робочому порядку визначимо.

Колеги, у мене ще дуже коротеньке питання в "Різному". Ми планували комітет на наступному тижні. По-перше, ми вичерпали порядок денний, у нас небагато там залишилося, і краще дати секретаріату можливість попрацювати, підготувати дійсно змістовний порядок денний на наступний комітет. І ще багатьом колегам треба поїхати в регіони, в свої міста. У нас немає обов'язку такого – збирати комітет на наступному тижні. Тому я пропоную від зібрання комітету на наступному тижні відмовитися, всі питання, які будуть виникати, вирішувати в робочому порядку. Робота в підкомітетах, робочих групах і так далі.

Дякую за взаємне розуміння. Я думаю, що це питання голосувати не потрібно, всі його підтримують.

Тетяно Василівно.

РЯБУХА Т.В. Шановні колеги, до нас звернувся Комітет Верховної Ради з питань освіти, науки та інновацій. Вони разом з Комітетом з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів будуть проводити спільне засідання комітетів. Знову ж таки, там будуть висвітлюватися питання щодо спеціальних шкіл, інтернатів, санаторіїв. Тому пропоную в рамках того, що зараз іде другий етап реформи деінституціалізації запросити членів підкомітету долучитися до цього засідання. Чому? Тому що на цьому засіданні будуть присутні представники Міністерства соціальної політики,

МОЗ, про що вони будуть відповідно звітувати, тому що до 1 червня прийняли низку підзаконних актів, щодо їхнього взагалі пояснення, як вони бачать подальшу нашу роботу, комунікацію з профільним нашим підкомітетом у справах дітей. Тому я запрошую колег доєднатися 11 червня о 15 годині, зала засідань 916, Садова, 3-а. 11 червня о 15 годині.

Дякую.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Микито Руслановичу, дозвольте, я дещо додам, уточню?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Це все прекрасна ініціатива Комітету освіти – на їх майданчику, в межах їхньої компетенції, що стосується реформи інтернатних закладів. Я теж вважаю, що всі, хто зацікавлений, мають взяти участь, тому що там позиція керівництва комітету дуже неоднозначна стосовно взагалі майбутнього інтернатних закладів, взагалі реформи деінституціалізації. Бо вони її роблять з точки зору закладу, а не з точки зору дитини. Саме виходячи з цього, я вважаю, що саме наш комітет, який відповідає за захист забезпечення прав дитини, за дотримання конвенції, за розуміння політики держави, виходячи з інтересів дитини, а не закладу, чим займається Комітет освіти, тому коли я Бабака питаю, що там 60 шкіл ви закриваєте, він каже: "В контексті 15 тисяч закладів, 60 шкіл, їх не видно". Йому не видно, а нам видно, тому що в цих закладах є конкретні діти.

В цьому контексті, виходячи з того, що вже сказала Тетяна Василівна, уряд на останньому засіданні ухвалив 17 постанов, 8 проектів закону і 1 розпорядження. Ніхто їх не бачив, навіть члени уряду. Всі вони ухвалені з серйозними застереженнями, зокрема Уповноваженим з прав людини Верховної Ради України, яка, ми маємо інформацію, дуже серйозно

критикувала частину із цих рішень. Там одне з деінституціалізації. Саме тому, враховуючи, що ці всі вісім законів вони колись до нас дійдуть, там один тільки без зауважень був ухвалений закон – це той, який ми колись на комітеті вже схвалювали, про дітей-комбатантів. Все інше з серйозними зауваженнями. Тому, враховуючи, що вони до нас, ці закони, прийдуть, то краще ми по них попрацюємо, а не тут, на комітеті, будемо відхиляти урядові закони, а зробимо застереження до цього.

Постанови Кабінету Міністрів на виконання тих законів, які ми тут ухвалювали в рамках нашої контрольної функції. Я пропонував би запросити або на наступне або на одне з найближчих засідань Міністра соціальної політики на майданчик комітету нашого з тим, аби вона доповіла, поінформувала, які ж вона робить інновації і що вона пропонує. Там вона непогана людина, непоганий міністр, але і вона сама просить посилення її отакої "дитячої політики" в сфері міністерства.

ПОТУРАЄВ М.Р. Підтримується.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, ви знаєте, я її теж знаю, вона працювала з Тігіпком тут уже багато років. Я її знаю дуже добре.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Отже, я особисто підтримую цю ідею, давайте подивимось, якщо не найближче, то через засідання варто було би. На одне з найближчих засідань варто було б.

КАЧНИЙ О.С. Хорошо.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, Павло Миколайович давно вже чекає можливості сказати, що він хотів сказати в "Різному".

СУШКО П.М. Так, я хотів би сказати, що після такої палкої підтримки на виїзному комітеті та сьогодні Олександр Сталіноленович просто зобов'язаний увійти в склад підкомітету кіно. Тому будемо дуже раді.

Щодо збільшення строків звітування кіновиробниками за попередньо отримані грошові кошти на виробництво фільмів. Тут є дуже ще одна велика проблема, прошу уважно послухати.

15 травня 2020 року я надіслав на міністерство депутатське звернення щодо збільшення строків звітування кіновиробниками за попередньо отримані грошові кошти за укладеними договорами на виробництво фільмів. Нагадую, що на сьогодні у Держкіно опубліковується 94 договори на виробництво фільмів, які укладено в минулих роках і у яких строк використання попередньої оплати встановлений у 6 місяців.

Постановою Кабінету Міністрів України про внесення змін до "Порядку використання коштів", передбачених у державному бюджеті для державної підтримки кінематографії від 27 грудня 2019 року № 1173 було внесено зміни до Постанови Кабміну 337 щодо збільшення строку звітності до 12 місяців з дня отримання попередньої оплати. На підставі цього повинні укладатися додаткові угоди, в яких буде змінено строк звітності з 6 місяців максимум до 12-и, з урахуванням особливості кінофільму.

Наразі у багатьох фільмах спливає строк звітування за попередньо отримані грошові кошти на виробництво. Все це загрожує понесенням відповідальності кіновиробниками за порушення умов договорів, укладених з Держкіно з незалежних від кіновиробників причин.

Відповідь від міністерства досі не надійшла, чому досі це питання не вирішено. Відповідайте, будь ласка, представники міністерства.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тут є і представниця Держкіно якраз, юрист Держкіно, до речі, і є Артем. Так що...

БІДЕНКО А.І. Відповідь ми надавали. Дуже проста вона, у Порядку використання коштів, там не вистачає кількох елементів. Перше – це рішення Ради кінематографічної.

Друге. Це є деталізація по кожному проекту, в якому стані він знаходиться, грубо кажучи. Такий-то фільм - на 25 відсотків виконаний, залишилось 75 відсотків таких-то і таких-то робіт, на які потрібно стільки-то грошей, просимо перенести. Така деталізація вимагається нашими фінансистами, з огляду на це виконуючий обов'язки не підписував ці документи. Цю інформацію я до пані Марини доносив, в тому числі вчора чи позавчора в черговий раз, тому я сподіваюсь, що ми це швидко закриємо.

ШЕВЧУК Ю.І. Я єдине, що хочу зробити застереження. Рішення Ради було ще на початку карантину з приводу продовження автоматично для всіх фільмів, по яких укладені договори, на продовження строків.

З приводу звернень на Міністерство культури, так, ми звертались, звертались і з приводу всіх проектів одночасно, і з приводу кожного проекту окремо. Тому я думаю, що з ми з міністерством знайдемо якусь спільну позицію і завершимо це питання.

СУШКО П.М. Поки ви будете шукати, є вже виробники, вони вже будуть порушувати закон. Як їм чекати, поки ви домовитесь?

ПАВЛЕНКО Ю.О. В мене пропозиція підтримати Павла Миколайовича і оформити це протокольним рішенням комітету і звернутись до міністерства, це допоможе міністру швидко навести лад.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я підтримую. В нас ще є кворум, давайте проголосуємо за це. Хто за? Хто проти? Утримався? Немає. Я переконаний, що таких немає.

Колеги, я вам дуже вдячний. Ми дуже плідно попрацювали, трохи задовго, але вичерпали весь порядок денний, і комітет, який ми продовжили, я це засідання оголошую закритим.